

ת"פ 24239/05/17 - מדינת ישראל נגד נתנאל אלימלך

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-05-24239 מדינת ישראל נ' אלימלך (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נתנאל אלימלך (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-4 עבירות של הספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 +19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"). עוד הורשע ב-3 עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים אלה, ועבירה נוספת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7א לפקודת הסמים המסוכנים.

בכתב האישום המתוקן נותרו 8 אישומים, בגינם הורשע הנאשם בעבירות אלה.

מן **האישום הראשון** עולה, כי ביום 29.3.17 בשעה 15:30, במקום עבודתו של הנאשם ב"סופר ויקטורי" בבית שמש, סיפק הנאשם לסוכן סם מסוג חשיש במשקל 0.50 גרם נטו. קודם לכן, פנה הנאשם לסוכן שעבד איתו במקום, ואמר לו: "**אם אתה או החבר'ה שלך צריכים להתארגן אני אארגן אתכם**". הסוכן השיב בחיוב.

הנאשם קרא לסוכן לבוא אחריו והשניים הלכו אל מאחורי המקרר במקום, שם הוציא הנאשם מכיס מכנסיו סם ומסרו לסוכן. השניים נפרדו עת הסוכן הכניס את הסם לכיסו והנאשם פנה אל הסוכן ואמר לו ש"יארגן ככל שהוא צריך".

האישום השני מתאר אירוע דומה מיום 3.3.17, אז סיפק הנאשם לסוכן בשנית סם מסוג חשיש במשקל של 0.38 גרם נטו. באותן נסיבות, הגיע הנאשם אל הסוכן שהיה באזור הכנסת הציוד במרכול, נתן לו את הסם ואמר לו "שיהיה לך בינתיים". הסוכן אמר לנאשם שלא נעים לו לקבל ממנו את הסם ללא תמורה, או אז הזמין אותו הנאשם לביתו לעשן.

האישום הרביעי מתייחס ליום 4.4.17, באותו מקום, אז מכר הנאשם לסוכן סם מסוג חשיש במשקל 2.80 גרם. הנאשם פנה אל הסוכן ושאל אותו מה קורה, כשהוא מכוון לסיכום בין השניים על מכירת הסם. הנאשם השיב לסוכן: "יהיה בסדר". בהמשך, פנה הסוכן בשנית לנאשם, אשר השיב לו כי הוא צריך ללכת ואמר לסוכן שיבוא אחריו. הנאשם הוביל את הסוכן לאזור השירותים במקום, שם נתן לו קופסת סיגריות ובה הסם. בתמורה קיבל הנאשם 200 ₪.

האישום השישי, מתאר כי ביום 9.4.17 תיאם הסוכן עם הנאשם כי ימכור לו 10 גרם קנבוס בתמורה ל- 1,200 ₪. ביום 10.4.17, לאחר שיחת טלפון שניהל הנאשם עם אדם אחר, הגיע למקום אדם רכוב על אופנוע. הנאשם לקח מהסוכן 1,200 ₪ כפי שתיאמו מראש, ניגש לאחר אשר מסר לו מפתחות לארגז האופנוע, שמתוכו הוציא הנאשם שקית ושם אותה בכיסו. לאחר עזיבת האחר, פנה הנאשם לסוכן וביקש ממנו שיבוא אחריו לחדר הלוקרים, שם בדק את תכולת השקית ומסר אותה לסוכן.

האישום השביעי מתייחס ליום 24.4.17, בביתו של הנאשם בבית שמש, אז מכר הנאשם לסוכן סם מסוג חשיש במשקל 26.00 גרם. באותן נסיבות, ישבו הסוכן והנאשם בכניסה למקום עבודתם, אז ניגשו לנאשם שני נערים ושאלו אותו האם יש לו "בונבונירה", כשכוונתן לחשיש.

הנאשם ערך עסקה עם השניים, פנה לסוכן ואמר לו כי נשאר לו "חצי רבע" אחרון אותו הציע לסוכן בתמורה ל-700 שקלים. השניים יצאו מהסופר אל ביתו של הנאשם, שם הנאשם מסר לסוכן את הסם בתמורה לסכום זה. לאחר עזיבת האחר, פנה הנאשם לסוכן וביקש ממנו שיסור אחריו לחדר הלוקרים במקום, שם בדק את תכולת השקית ומסר אותה לסוכן.

האישום השמיני מתייחס למועדים שונים, אז סיפק הנאשם סם מסוג חשיש לבן חדד.

גם **האישום התשיעי** מתייחס למועדים שאינם ידועים במדויק, אז סיפק הנאשם סם מסוג חשיש לרחל פרץ, לאחר שפנה אליה, מבלי שביקשה, ונתן לה חתיכה של סם מסוג חשיש.

האישום האחרון, מתייחס ליום 26.4.17, אז החזיק הנאשם בביתו סם מסוג חשיש, בכמות שאיננה לצריכה עצמית. לאחר חיפוש בביתו, נתפסו בנעליו מספר שקיות בהן סם מסוג חשיש במשקל כולל של 31.88 גרם נטו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מלמדנו כי הנאשם, רווק בן 28 שנים, הבן הצעיר בין חמישה ילדים אחרים במשפחתו. טרם מעצרו כמאבטח בחנות לממכר מזון והתגורר בבית הוריו בבית שמש. אביו נפטר לפני כשנה.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, לאחר שעבר מספר מסגרות לימוד על רקע קשיי למידה ובעיות התנהגות. לדבריו, ברקע לקשייו, צריכת סמים והיעדרויות מבית הספר.

על רקע מעורבות פלילית, הנאשם לא גויס לצבא ומגיל 18 החל לעבוד בעבודות מזדמנות והתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית.

הנאשם החל לצרוך סמים בהיותו בן 15 שנים, כדרך ליצירת שייכות חברתית וכמקור לרגיעה, אך מסר שמזה כשלושה חודשים, הוא אינו צורך סמים ואינו רואה עצמו כמכור לסמים, ולכן לא ביטא נזקקות טיפולית. מנגד צוין בתסקיר, כי בתסקיר המעצר, עלה כי הנאשם השתמש בסמים באופן רציף מגיל 15, בין היתר בקוקאין, וביטא הכרה להיותו מכור לסמים ולצורך בתהליך גמילה.

ממידע שמסרו בני משפחתו, עלה כי הנאשם נהג לצרוך אלכוהול בכמויות גדולות מדי יום ובמסגרת תהליך האבחון

משנת 2015, נערכו לנאשם בדיקות לאיתור סם ונמצא כי הוא השתמש בסם מסוג קוקאין.

מגיליון הרשעותיו עולה, כי הנאשם הורשע בעבירות מתחום הסמים, נידון לעונש מותנה וצו של"צ, אותו סיים בהצלחה.

במהלך הליך המעצר בתיק זה, התרשם שירות המבחן מדפוסים התמכרותיים מושרשים ותלות שהנאשם פיתח בחומרים משני תודעה לשם התמודדות עם שגרת חייו והלחצים הנלווים לכך. עוד התרשם שירות המבחן, כי דפוס השימוש האינטנסיבי של הנאשם מצריך הליך גמילה משמעותי, בלעדיו עלול הנאשם להמשיך לצרוך סמים ולעמוד בקשר עם עוברי חוק בתחום הסמים.

באשר לעבירות, הנאשם התקשה להתייחס לאחריותו ונקט גישה קורבנית. לדבריו, הופעל בעבר על ידי רכזי מודיעין ואלה ביקשו כיום להתנכל לו. עם זאת, הוסיף כי סייע לחבר ברכישה ולא קיבל תמורה כספית, תוך שהדגיש עמדה בה נתון ללחץ חברתי והשפעת אחרים על התנהגותו.

שירות המבחן העריך כי ברקע לביצוע העבירות, התמכרותו הפעילה לסמים, כאשר הנאשם פנה לסמים כאמצעי בריחה מהתמודדות עם קשייו ועם חוויות של חוסר ביטחון, תסכול, דחייה וכישלון. כמו-כן, עומד ברקע לביצוע העבירות, הצורך לממן את ההתמכרות.

בהערכת הסיכויים והסיכונים, מסר שירות המבחן כי הנאשם מבטא יכולת לקיים אורח חיים נורמטיבי וכי ההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול, והוא התלבט בנוגע לתהליך הטיפול במסגרת תיק המעצר.

לבסוף התרשם שירות המבחן מנזקקות טיפולית גבוהה ביחס לשימוש בסמים לאור דפוסי השימוש של הנאשם בסמים, אולם הוא גילה חוסר בשלות וקושי לגייס כוחותיו לתהליך טיפולי הדורש תעצומות נפש. על כן נמנע שירות המבחן מהמלצה על תהליך גמילה ושיקום, אך צוין כי במידה ובמעמד הדיון יגלה הנאשם רצון ומחויבות לשילובו בהליך גמילה, ובית המשפט ימצא לנכון לאפשר זאת, יפנה שירות המבחן את הנאשם לקהילה טיפולית לבדיקת התאמתו. לחילופין, גורמי שירות בתי הסוהר יוכלו לבדוק את התאמתו לתוכנית טיפולית שיקומית ייעודית המותאמת לצרכיו במסגרת זו.

נוכח חומרת העבירות ורמת הסיכון הגבוהה להישנות העבירות, המליץ שירות המבחן על **ענישה מוחשית**, משלא נמצא טעם לשלבו במסגרת שיקומית מחוץ לכותלי הכלא. בנוסף הומלץ על עונש מותנה כגורם הרתעה נוסף.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר במעשים הפוגעים קשות בחברה, ובמיוחד במשתמשים ובמעגלים הקרובים אליהם. מכאן, שמתחם העונש ההולם, כך לטענתה, בגין עבירה של אספקת סם מסוכן מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר, ובגין עבירה של סחר בסם צריך המתחם לעמוד על 6-12 חודשי מאסר בפועל ממש.

נוכח עברו הפלילי של הנאשם, והמאסר המותנה התלוי ועומד נגדו אשר ראוי וירוצה במצטבר כך שעונשו של הנאשם יעמוד על 59 חודשי מאסר בפועל, יחד עם קנס משמעותי.

הסניגור טען מנגד כי מערכת היחסים שבין הסוכן לנאשם הינה בלתי רגילה, ואת זאת ניתן לראות מה"תמורה" שאינה ממונית אשר ניתנה לו עבור הסם, וכן ביתר האישומים הניצבים, כך לשיטתו, על גבול התיווך לעסקה בסם.

לדבריו, מקורו של כתב האישום הוא בהודעתו המפורטת של הנאשם, אשר לא נוצלה עד תומה על ידי המשטרה לשם לכידתם של אלו אשר מהם קיבל הנאשם את הסמים. גישתו הקורבנית של הנאשם נובעת מהעובדה כי הרגשתו הסובייקטיבית היא כי נוצל על ידי הסוכן המשטרתי, ומכאן דבריו כפי שנאמרו לקציני המבחן. אפיק טיפולי לא צלח מאחר והנאשם קשור לאימו ולא מעוניין להפרד ממנה ומשום כך אין בתודעתו פניות להליך שיקומי. דבריו נתמכו בפסיקה מתאימה.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, ואף הגיש מכתב לעיוני אשר לפיו הוא מבקש ליתן בידיו הזדמנות לפתוח פרק חדש בחייו, להתחתן ולהקים משפחה.

אחותו של הנאשם, סיפרה אף היא על ילדותם הסבוכה והמורכבת, וביקשה להקל עם הנאשם בעונשו.

דין והכרעה

טרם קביעת מתחם העונש ההולם, אציין כי ארבעה מתוך חמשת האישומים הראשונים בכתב האישום, מתארים עבירות דומות שהנאשם ביצע בנסיבות דומות מקום עבודתו. כולם מתייחסים לסחר והספקת סמים לסוכן והם בוצעו תוך חודשיים ימים, ועל כן לאלה ייקבע מתחם עונשי **אחד**.

שלושת האישומים הנוספים מתייחסים להספקת סמים לאחרים ולהחזקת סמים, בנסיבות ובמועדים שונים, ועל כן לכל אחד מהם ייקבע מתחם עונשי נפרד.

הערך החברתי המוגן בעבירות הסמים שהנאשם הורשע בהן הוא הגנה על החברה והציבור מפני נגע הסמים. בתי המשפט הדגישו לא אחת, כי נגע הסמים מרעיל לא רק את הצרכנים עצמם, אלא השפעתו הרסנית לחברה הסובבת כולה ומסיבה זו, יש להילחם בנגע זה בכל שלביו, החל מהפצתו ועד מכירתו והשימוש בו (ראו ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 8.2.16, פסקה כד' וההפניות שם).

עוד קובעת הפסיקה, כי בבוא בית המשפט לגזור עונשים על סוחרי סמים, עליו לשוות לנגד עיניו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות ואת הענישה הקבועה בפסיקה לצידן של עבירות אלה (ראו ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח(2)734, 744).

נסיבות ביצוע העבירות בחמשת האישומים הראשונים, מתארים כי לאחר הכרות בין הנאשם לסוכן המשטרה, במקום עבודתו של הנאשם, סיפק ומכר לו הנאשם סמים. האישומים מתארים כי הנאשם הוא אשר פנה לסוכן והציע לספק לו סמים, ועל כן מדובר ביוזמה של הנאשם, אשר המשיך והציע לסוכן ש"ידיאג" לו לסמים. תחילה, סיפק הנאשם לסוכן סמים מבלי לקבל תמורה, ורק בהמשך, באישום הרביעי, גבה תשלום עבור כך. דרך פעולתו של הנאשם, אשר תחילה סיפק את הסם לסוכן ללא תשלום, מעידה כי הנאשם בנה את יחסיו עם הסוכן, רכש את אמונו ואולי גם ביקש ליצור תלות בו, ולאחר שאלה נוצרו, החל בהספקת הסם תמורת תשלום.

במרבית האישומים, הוביל הנאשם את הסוכן למקום מוסתר בחנות ושם העביר לו את הסמים, ומכאן שהנאשם תכנן את מעשיו מראש, דאג שיהיו בידיו סמים לצורך מסירת ומכירתם והבין היטב את הפסול ואת פליליות מעשיו.

בצע הכסף הוא שהניע את הנאשם לבצע את העבירות, ולמרבה הצער, לא ראה לנגד עיניו את הנזק שמסב הסם לאלה העושים בו שימוש ולסביבתם. לצד זאת, באישומים אלה הנאשם העביר את הסם לסוכן, כך שבפועל, לא הגיעו הסמים לצרכני סמים. מובן, שבעת ביצוע העבירות, הנאשם לא ידע זאת. עם זאת, יש לזכור כי מדובר בכמויות קטנות יחסית של סמים אשר נמכרו ובתמורה "צנועה" שניתנה עבור חלק מהן בלבד.

בנסיבות אלה, בהתחשב במידת הפגיעה בערך המוגן ובענישה הנוהגת בפסיקה, מתחם הענישה עבור חמשת האישומים הראשונים נע בין 7 ל- 20 חודשי מאסר בפועל ממש.

אישום 8 ו-9, מתייחסים לאספקות נפרדות שהנאשם סיפק לשניים אחרים, כאשר לא ידוע מהי כמות הסמים שסופקה. באישום השמיני נאמר כי הנאשם סיפק במועדים שונים בכל פעם "בוף" של סמים, ואילו באישום התשיעי סיפק הנאשם לאחרת "חתיכה של סם חשיש", זאת "מבלי שביקשה". בהתחשב בסוג הסם, שאיננו מן הקשים, ובהעדר ידיעה מדויקת אודות הכמות שסופקה, **מתחם הענישה לכל אחד מאישומים אלה נע בין חודשיים מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר.**

נסיבותיו של האישום האחרון מתארות כי הנאשם החזיק בביתו, 31.88 גרם סם מסוג חשיש, ארוז במספר שקיות. בהתחשב בסוג ובכמות המסים, בפגיעה בערך המוגן ובענישה הנוהגת, **נע מתחם הענישה ההולם עבור אישום זה בין 4-12 חודשי מאסר בפועל ממש.**

העונש המתאים

הנאשם, בן 28 שנים, הודה בעבירות המיוחסות לו. הודאתו משקפת קבלת אחריות על המעשים ושיתוף פעולה עם רשויות החוק, וזאת יש לשקול לזכותו.

כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, נראה כי לנסיבות חייו של הנאשם הייתה השפעה על ביצוע העבירות. הנאשם החל להשתמש בסמים בנערותו, על רקע קשיים שונים שהתמודד עמם, ובהמשך נראה כי התמכרותו לסמים והצורך לממנם, הובילו אותו לביצוע העבירות. משכך, עד אשר יגמל הנאשם מהשימוש בסמים, יימשך הצורך במימונם והסיכוי שהנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות- גבוה.

מודעותו של הנאשם להתמכרותו לסמים, איננה עקבית. תחילה, כפי שהתרשם שירות המבחן, בעת מעצרו, גילה הנאשם מודעות והבנה להתמכרותו ולצורך בשיקום, אולם בהמשך, עם תהליך האבחון במסגרת התיק העיקרי, נראה כי הוא מתקשה להבין את התמכרותו ואת הצורך בטיפול וגמילה. שירות המבחן סבר שדפוס השימוש האינטנסיבי של הנאשם, מצריך הליך גמילה משמעותי, אך בשל מודעתו הנמוכה לכך, נמנע מהמלצה בכיוון זה.

התמכרותו של הנאשם, חוסר המודעות למצבו ולצורך בטיפול, באו לידי ביטוי גם בכך שהנאשם התקשה להתייחס לאחריותו לעבירות, ונקט בגישה קורבנית.

לא ניתן להתעלם מכך שלא מדובר בהרשעה ראשונה של הנאשם, ולחובתו הרשעה קודמת, גם היא בעבירות מתחום הסמים. הנאשם ריצה את עונשו בגין אותן עבירות והשלים את צו השל"צ שנגזר עליו, אך נראה כי על רקע התמכרותו והצורך לממן את הסמים, שב וחזר לבצע עבירות מתחום זה.

הנאשם עצור מזה מספר חודשים, ומובן שעונש מאסר יפגע בו ובפרנסתו, אך נוכח חומרת המעשים ובהעדר אפיק טיפולי-שיקומי, על העונש שייגזר לכלול רכיב מאסר משמעותי, אשר יהיה בו כדי להרתיע את הנאשם.

עברו של הנאשם כולל בתוכו הרשעה אחת בעבירה המשוייכת לתחום הסמים הקלים, ואשר במסגרתה צעד בית המשפט לקראת הנאשם והטיל עליו עונש מקל במיוחד.

עם זאת, ובטרם ייגזר דינו של הנאשם, לא ניתן יהיה לצרף את המתחמים כולם בפעולת חיבור פשוטה. הפסיקה הנוהגת אשר הוגשה לעיוני מלמדת כי יהיה בכך כדי ליצור עונש מלאכותי וחמור באופן משמעותי מזה אשר אמור להגזר על הנאשם בכפוף למעשיו. צירוף אריטמתי יביא לענישה מחמירה מזו הנוהגת, ובטוחני שלא זו הייתה כוונתו של המחוקק בעת שחוקק את תיקון 113 לחסד"פ.

כך או כך, מקומו של הנאשם בחלקם **המרכזי - תחתון** של מתחמי הענישה ההולמים.

נוכח האמור, נתוניו האישיים של הנאשם, נסיבות חייו והצורך בהרתעת הנאשם באופן מוחשי, ולאחר שנתתי דעתי לכלל שיקולי הענישה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **עשרה (10) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.**
2. **אני מפעיל בזאת את שני חודשי המאסר המותנה אשר הוטלו על הנאשם במסגרתו של ת.פ. 7157-02-15 (בית משפט השלום בבית שמש), והם ירותו במצטבר לכל עונש אחר אשר הוטל בתיק דנן.**
3. **הנאשם יירצה, אם כן, 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מאסרו.**
4. **ארבעה (4) חודשי מאסר אותם לא יירצה הנאשם אלא אם יעבור עבירה על פי סעיף 13 לפקודת הסמים, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
4. **שני (2) חודשי מאסר אותם לא יירצה הנאשם אלא אם יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט סעיף 13, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
5. **קנס בסך ₪ 3,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.19.**
6. **המוצגים בתיק זה יחולטו או יושמדו על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' אב תשע"ז, 22 אוגוסט 2017, בנוכחות הצדדים.